

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

SKR nr 10225 af 25/09/2007 (Gældende)

## Indgivelse af konkursbegæring og inddragelse af en virksomheds registrering i henhold til opkrævningslovens § 11, stk. 9

---

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 07-146735

# Indgivelse af konkursbegæring og inddragelse af en virksomheds registrering i henhold til opkrævningslovens § 11, stk. 9

På baggrund af en konkret sag er der opstået usikkerhed om, i hvilket omfang SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed har en retlig interesse i at indgive en konkursbegæring mod en insolvent virksomhed, når der i opkrævningslovens § 11, stk. 9, er mulighed for at inddrage en virksomheds registrering.

SKAT, Hovedcentret, er således blevet spurgt:

- Hvornår har SKAT en retlig interesse i en virksomheds konkurs, når der henses til muligheden for evt. at inddrage virksomhedens registrering i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 9?
- Kan SKAT anvende adgangen til inddragelse af en virksomheds registrering i henhold til opkrævningslovens § 11, stk. 9, i alle tilfælde og dermed undlade at indgive konkursbegæring mod virksomheden?

I denne meddelelse fastlægges, hvornår adgangen til at inddrage en virksomheds registrering kan udelukke indgivelse af en konkursbegæring, og SKAT derfor i stedet skal anvende bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 9, om inddragelse af en virksomheds registrering for at stoppe restancetilvæksten.

## 1. Formålet med en konkurs

SKAT bruger konkursinstrumentet til bl.a. at stoppe gældsstiftelsen hos en virksomhed, der har vist sig at være restancedannende. Som følge af konkursen vil virksomhedens registrering hos SKAT for moms, A-skat m.v. bortfalde, og de registreringspligtige og restancedannende aktiviteter kan herefter ikke lovligt udføres.

Der kan også være andre grunde til, at SKAT ønsker en virksomhed erklæret konkurs. Der kan eksempelvis være aktiver i virksomheden, der bør fordeles blandt kreditorerne i overensstemmelse med konkursordenen. Der kan være opnået kendskab til omstødelige betalinger og andre dispositioner, som er sket til skade for SKAT eller samtlige virksomhedens kreditorer.

## 2. Insolvens og kravet om retlig interesse

### 2.1 Insolvenskravet

En skyldner kan ifølge konkurslovens § 17 tages under konkursbehandling, hvis han er insolvent, hvorved forstås, at han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og betalingsudygtigheden ikke blot er forbigående.

Insolvens antages ifølge § 18 normalt at foreligge, hvis skyldneren erkender at være insolvent, eller han har standset sine betalinger, eller der inden for de sidste 3 måneder før konkursbegæringens modtagelse er gennemført et forgæves forsøg på udlæg.

Insolvens kan dog også dokumenteres på anden vis, såfremt det konkret vurderes at være uhensigtsmæssigt at søge en udlægsforretning gennemført, idet skifteretten træffer sin beslutning på baggrund af en samlet vurdering af de i skifteretsmødet fremførte oplysninger.

### 2.2 Retlig interesse

Ud over insolvensbetingelsen kræves tillige, at fordringshaveren har en retlig interesse i skyldnerens konkurs.

Kan en fordringshaver gennem skyldnerens konkurs opnå enten fuld eller delvis fyldestgørelse, vil en retlig interesse i en konkurs altid foreligge.

Er skyldneren uden aktiver, men er der grund til at tro, at der kan foreligge omstødelige forhold eller andre forhold, der i en konkurs bør undersøges med henblik på at konstatere aktiver for boet, vil en retlig interesse normalt også foreligge.

Retlig interesse kan også foreligge, hvis formålet med indgivelse af en konkursbegæring er at hindre yderligere gældsstiftelse. Østre Landsret afgjorde i UfR 1998.527 ØLK, at Told- og Skattestyrelsen havde en retlig interesse i en skyldners konkurs, selv om skyldneren var uden aktiver, og der gennem konkursen således ikke var udsigt til nogen fyldestgørelse for fordringshaverne. Told- og Skattestyrelsens formål med konkursen var primært at hindre yderligere gældsstiftelse. Landsretten lagde i sin afgørelse bl.a. vægt på, at de ved

lov nr. 1093 af 21. december 1994

i bl.a. kildeskattelovens § 56A og § 74A og momslovens § 62, stk. 10, indførte bestemmelser om sikkerhedsstillelse ikke gav adgang til at inddrage registreringen. I stedet skulle told- og skattemyndighederne i tilfælde af manglende opfyldelse af et pålæg om sikkerhedsstillelse overveje en konkursbegæring. Konkursen blev derfor opretholdt.

### **3. SKATs adgang til at inddrage registreringen kan i sjældne tilfælde udelukke den retlige interesse i en konkurs**

Opkrævningslovens § 11, stk. 9, har følgende indhold:

Stilles sikkerheden efter stk. 1 ikke rettidigt, inddrages virksomhedens registrering. Stilles sikkerheden efter stk. 2 ikke rettidigt, nægtes virksomheden registrering.

Der er med bestemmelsen indført en adgang til at inddrage en virksomheds registrering, hvis virksomheden ikke imødekommer et efter § 11, stk. 1, meddelt pålæg om sikkerhedsstillelse. Bestemmelsen er nærmere beskrevet i Inddrivelsesvejledningens afsnit

D.4

.

Adgangen til at inddrage registreringen indebærer som følge af præmisserne i UfR 1998.527 ØLK, at den retlige interesse i en konkurs ikke vil være til stede, såfremt

- SKATs formål med en konkurs udelukkende vil være at hindre yderligere gældsstiftelse ved gennem en konkurs at få virksomheden afmeldt fra registrering,

og

- dette konkret kan opnås gennem en inddragelse af registreringen i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 9.

### **3.1 Selskaber og andre juridiske personer**

For konkursbegæring mod selskaber og andre juridiske personer må en retlig interesse som regel antages at være til stede, idet konkursen bevirker den juridiske persons ophør.

Disse personers særlige beskaffenhed gør det desuden nærliggende gennem en konkurs at muliggøre en undersøgelse af evt. omstødelige forhold og andre forhold, der kan tjene fordringshavernes interes-

ser. Indskudskapitalen i et selskab kan eksempelvis være reduceret eller helt forsvundet, og der kan foreligge ulovlige udbetalinger fra selskabet såsom ulovlige aktionærlån mv.

### **3.2 Enkeltmandsvirksomheder**

Enkeltmandsvirksomheder kendetegnes ved, at indehaveren hæfter personligt for virksomhedens forpligtelser og også vil gøre det efter virksomhedens konkurs for de krav, der ikke blev dækket ved konkursen, jf. konkurslovens § 156. Modsat de juridiske personer vil en fysisk person, der erklæres konkurs, ikke ophøre med at eksistere.

Hvis indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed ikke har aktiver, der kan give fordringshaverne nogen fyldestgørelse, og der heller ikke er kendskab til aktiver, der består i form af mulige omstødelseskra, krav på erstatning m.v., er den til brug for en konkurs retlige interesse ikke til stede, hvis SKAT udelukkende ønsker at stoppe yderligere gældsstiftelse, og det konkret vil være muligt at opnå en inddragelse af registreringen ved at kræve sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11, stk. 1. Hvis en sådan sikkerhed ikke stilles, inddrages registreringen efter § 11, stk. 9. Da sikkerheden ifølge § 11, stk. 5, beregnes som virksomhedens restancer med skatter og afgifter, der opkræves efter opkrævningsloven, samt det forventede gennemsnitlige tilsva i en 3-måneders periode, og det er selv samme restance, der ville skulle begrunde en konkurs, må det tages for givet, at sikkerheden ikke vil blive stillet, hvorved registreringsinddragelsen vil være en realitet.

Hvis betingelserne for at kræve sikkerhed efter § 11, stk. 1, ikke er opfyldt, vil der derimod også være en retlig interesse i en sådan enkeltmandsvirksomheds konkurs.

### **4. Retningslinjer for SKATs indgivelse af konkursbegæring og inddragelse af en virksomheds registrering**

SKAT har som udgangspunkt altid den fornødne retlige interesse i at få en insolvent virksomhed erklæret konkurs. Dette gælder, uanset om der er tale om et selskab, en anden juridisk konstruktion eller en enkeltmandsvirksomhed.

SKAT skal derfor som udgangspunkt vælge konkursinstituttet mod en insolvent virksomhed, hvis det i henhold til Inddrivelsesvejledningens afsnit

#### **H.3.3**

vurderes, at virksomheden opfylder betingelserne for en konkurs.

Den for en konkurs nødvendige retlige interesse er dog ikke til stede, hvis

- skyldneren driver en enkeltmandsvirksomhed,

og

- der ikke er kendskab til nogen som helst aktiver, herunder eventuelle omstødelses- eller erstatningskrav, som kurator vil kunne rejse i tilfælde af skyldners konkurs,

og

- det konkret vil være muligt at inddrage virksomhedens registreringsforhold i medfø af opkrævningslovens § 11, stk. 9, i tilfælde af manglende opfyldelse af et efter § 11, stk. 1, udstedt pålæg om sikkerhedsstillelse.

I dette tilfælde har SKAT derfor alene mulighed for at hindre yderligere gældsstiftelse ved at inddrage registreringen i medfør af opkrævningslovens § 11, stk. 9.

*Skatteministeriet, den 25. september 2007*

KRISTIAN JENSEN